Dissabte 21 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 25,14-30): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «També és, doncs, com un home que, a punt de marxar a terres llunyanes, cridà els seus servidors i els confià els seus béns. I a un li donà cinc talents, a un altre dos, a un altre un: a cadascun segons la seva capacitat; i marxà. De seguida, el qui havia rebut cinc talents se n'anà i negocià amb ells, i en guanyà altres cinc. D'igual manera, el qui n'havia rebut dos en guanyà altres dos. Però el qui n'havia rebut un se n'anà a excavar en la terra i hi amagà el diner del seu senyor (...)».

La "Paràbola dels talents"

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, la "Paràbola dels talents" podríem titular-la com la "Paràbola del servent covard", ja que per por amaga el diner del seu senyor, en lloc d'invertir-lo com els altres servents, i multiplicar-lo. El "talent" que se'ns ha regalat, el tresor de la veritat, ens ha estat confiat com un servei als demés: no ha de ser ocultat; cal repartir-lo, per tal que obri i renovi com el llevat la humanitat.

Avui, a Occident som ràpids per a enterrar el tresor, tant per covardia —en el fons, increença— com també per negligència: l'enterrem perquè nosaltres mateixos tampoc no volem ser importunats per la veritat, ja que pretenem viure tranquils la nostra pròpia vida sense el pes de la responsabilitat.

—Senyor-Déu, el do del vostre coneixement, el do del vostre amor al cor obert del vostre Fill Jesús, hauria d'urgir-nos a fer que tots els racons de la terra puguin contemplar la vostra salvació.